רדיו

יחסי ציבור

שבאונומניה (סוף)

הכוחות היו שקולים. מצידו האחד של המתרס ישבו ח"כ חרות ד"ר יוחנן באדר, וח"כ הפרוגרסיבים עורך ומו"ל הארץ שוקן. עורך ומו"ל הארץ גרשום שוקן. ואילו מצידו השני של המתרס נמצאו מי שהיה מנהל שרותי השדור, אדווין סמואל ומנהלם העכשווי, צבי זינגר. ביניהם עמד המנחה, פרופיסור למשפטים אביגדור ליבונטין.

התיכוח „שבועון רדיו — כן או לא?" החל.

אור ירוק למערכה. היה זה אור ירוק למערכה האחרונה סביב שבועון ה־רדיו (העולם הזה 1062). מנהל שירותי השידור זרק את הפצצה לפני חודש.

גרשום שוקן, שקרא למחרת בבוקר את הידיעה, מוצנעת בעמוד ה' של עתונו, היה צריך לעיין בה פעמיים בטרם החליט מה שהחליט. גם לחבר הכנסת יוחנן באדר לא הגיעה הידיעה אלא יומיים לאחר פרסומה. הוא הרהר בדבר זמן מה, עד ש־מתח מתחתיה, בזכרונו, קו אדום.

ההתקפה הראשונה באה בסוף השבוע. קבע בועז עברון, עורך מדור הרדיו ב־הארץ: שבועון שרותי השדור שיחולק חינם ל־350 אלף בעלי מקלטים, הינו שירות כפיה. במקרה הטוב ביותר הוא בא לשרת אינטרסים של מפלגה מסויימת.

שלשה ימים לאחר מכן, במאמר ראשי בעמוד ב', תקף עורך הארץ גמו ידיו• את התוכנית החדשה. הוא קבע בצורה פסקנית כי שבועון הרדיו צץ לקראת שנת הבחירות המתקרבת, תבע לדון מחדש ב־בזבוז חד משמעי זה של כספי הציבור.

דגל מורד. התקפה בלתי־צפויה זו מצאה את צבי זינגר בדגל מורד. בעוד שבתחילה מסר מנהלם של שרותי השדור, לכל דורש, מספרים מרתקים על תקציבו של השבועון•• החלו להתפרסם הכחשות רשמיות יותר ורשמיות פחות, שהורידו את ההוצאה המשוערת לסך של 330 אלף ל"י בלבד.

בין היתר הסתמך מנהלו הזריז, אך לא חריף המבט, של השבועון העתיד לקום, על הכנסה משוערת של 100 אלף ל"י ממודעות, שיתפרסמו בדו־השבועון החדש. היה זה חישוב מוטעה. המו"לים המפלגתיים של העתונות היומית, שהיו מוכנים אולי לעמוד מהצד ולחזות בהתכתשות שבין הארץ לבין שרותי השדור, מצאו את עצמם נפגעים בכיסם. הם ידעו: 100 אלף הל"י ומליוני האינטשים שיוקצבו למודעות ב־שבועון הרדיו, ינוכו משטח המודעות ש־יכולות היו להתפרסם, בשכר, בעתוניהם.

בתחילת השבוע שעבר הועלה הנושא לדיון בישיבת הממשלה, כששרי השמאל מוחים בחריפות על עצם הרעיון. שאילתות שונות בחדעת הכספים העמידו את עצם ההקצבה לשבועון בסימן שאלה. מאוחר יותר התכנסה ועדת שרי העתונים היומיים, החליטה, בהתנגדות עורך דבר והע'רוזלם פוסט, להתנגד לפרסום מודעות בשבועון שיחולק חינם, לעשות הכל כדי שהוצאתו של השבועון החדש לא תפגע בעתונות.

מפנה מזוזר. ביאושו הסכים זינגר לכל הצעת פשרה, שהיתה עלולה לרכך מתנגדים מסחריים ומפלגתיים. הוצע להעמיד לצד המערכת שתקום ועדה ציבורית מצומצמת, שתפקח על פרסומי השבועון. הוא הציע לשוקן ובאדר, המתנגדים החריפים ביותר לרעיון, להתכנס סביב שולחן עגול. שם, רמז, תועלה אף הצעה מהפכנית יותר.

וכך, כשהתכנסו בתחילת השבוע ארבעת הגלדיאטורים בזירת המלל של האולפן ה־ירושלמי החדיש, ציפו שניים לפתוח להכ־רזת־פשרה מצידו של מנהל שרותי השדור.

לבסוף, כשהורה הטכנאי כי סרט הקי־לטה מתקרב לסיומו, זרק זינגר כלאחר יד הצעה אבסורדית: „בגליון הראשון של השבועון החדש, נשאל את מיניינו לדעתם. נבטל את המשלוח לכל אדם שייסרב לקבל את הגליון. במידה והמשאל יוכיח כי אין חפץ בשבועון אפשר יהיה לסגור אותו."

שני המתנגדים העיפו מבטים נבוכים איש ברעהו. היה ברור: הצעה כזו אי־אפשר היה לה שתתקבל. אם פעם תכונן מכונת ההדפסה, לא יימצא מי שייפרקה. באותו רגע תם הזמן המוקצב לשידור. שעות מספר לאחר מכן הכריז קריין קול ישראל: בישיבת הממשלה אושרה היום הוצאת שבו־עון הרדיו.

• כותבי המאמרים הראשיים בהארץ הינם חברי מערכת בכירים. רק במקרים מיוחדים במינם נוסל שוקן את שם העורך לידו.

•• 700 אלף ל"י, נוסף על דמי המשלוח.

במרחב

טוניסיה

פצצת־זמן

עשרות הטונות של חומר־נפץ, אשר הומ־טרו על הכפר הטוניסי העלוב סאקיית סידי יוסוף על־ידי מפציצים צרפתיים לפני שבו־עיים, המשיכו לפעול גם השבוע, כפצצת־זמן. אפילו ידידותיה של צרפת — בריטניה וארצות־הברית — אשר לא העזו עד כה למתוח ביקורת גלויה על המדיניות הצר־פתית בצפון אפריקה, לא הסתירו עתה את מורת רוחן מצעדי פאריס.

בוושינגטון הובע חשש רציני כי אם לא ידעו הצרפתים לפייס את נשיא טוניסיה חביב בורגיבה, יאבד המערב את המערכה על צפון אפריקה. לאקציון, בטאונו של בורגיבה עצמו, כתב בגילוי־לב: „לא תישאר לנו ברירה אלא לפנות לגוש המזרחי ולניי־טראליות (של עבד אל־נאצר)... או יתחיל המערב לחזר אחרינו."

וכדי לפייס את בורגיבה, נדרשו עתה הצרפתים לשלם הרבה יותר ממה שנדרש מהם לפני ההפצצה. בורגיבה עצמו, אשר יכול להשתלט על הגל הלאומני בארצו רק כל עוד הוא נראה כאיש חוק וכמנהיג מצליח, לא יכול היה לסגת מדרישותיו: פינוי כל הכוחות הצבאיים הצרפתיים מ־ארצו.

האמריקאים אף רמזו כי יש לחתר לו עוד יותר — אולי אפילו על־ידי מציאת פתרון מתקבל על הדעת של בעיית אלג'יריה.

חוי מטומטמים! אך בצרפת עצמה, לא נראתה כמעט כל כוונה לפשרה. המצב דמה במידה מפתיעה לזה אשר שרר ביש־ראל למחרת מיבצע סיני, כאשר קבוצה קטנה של אזרחים אמרה כבר אז כי המיבצע היה מישגה שלא פתר שום בעיה מבעיות המדינה.

מסביב לראש הממשלה לשעבר פייר מנ־דס־פראנס, התלכדה קבוצה של אנשי־רוח ומדינאים, אשר קבעה כי המדיניות הנו־כחית בצפון־אפריקה סומנת בחובה את זרע חורבנה של ההשפעה הצרפתית ו־המערבית במגרב. אולם כאשר קם מנדס־פראנס לנאום באסיפה הלאומית, למחרת ההפצצה, שיסעו אותו דוברי הימין: „יהודי! בוגד!"

כתב השבוע פרנסואה מוריאק, אחד מ־אנשי־הרוח הגדולים של צרפת: „בוושינגטון מחשיבים את חביב בורגיבה יותר מאשר את ראש הממשלה הצעיר שלנו. ומה ה־פלאז שהרי גאיארים יש בעשרות באסיפה הלאומית שלנו. אבל בורגיבה יש רק אחד. ואתם תיזכחו בזאת כאשר יהיה כבר מאוחר מדי, הוי מדינאים מטומטמים ועיוורים!"

מחרוזת

שמחה מאורגנת

כדי לציין את שמחתה על האיחוד הסורי־מצרי, קראה אשה קהירית לשלושת בניה, שנולדו ביום הכרזת האיחוד: גמאל, שוכרי, איחוד . . . **ימין אחר לשמחה** ניתן על־ידי יהודי דמשק, אשר הפגינו מאונס ברחובות עירם, לכבוד בחירתו של גמאל עבד אל־נאצר לנשיא רע"ם . . . **חוגים טוניסיים** הסבירו את הסיבה האמיתית שעמדה מאחורי הוצאתם של אזרחים צרפתיים מאזור הגבול עם אל־ג'יריה: מתיישבים אלה עקבו אחרי תנועות השיירות שהובילו ציוד ולוחמים לחזית ה־אלג'ירית, העבירו ידיעות על כך למטה הצרפתי . . . **שמועה מסורית** אומרת כי נרמז למפלגה הקומוניסטית שם, כי תוכל להמשיך את פעולותיה ללא הפרעה ממשית, גם לאחר פירוק המפלגות, התנאי: שהקומוניסטים יגבירו את פעילותם בירדן ובעיראק, נגד מלכי שתי ארצות אלה . . . **דגל רע"ם** יהיה מורכב משלושה פסים: ירוק, לבן, אדום (הצבעים הסוריים) ב־תוספת הסהרון הירוק של מצרים, אליו יצורפו 11 כוכבים, כמספר מדינות ערב . . . **עד אשר ינתן** להן הדגל החדש, ינהיגו יחידות הצבא המאוחד טכס אחיד של הנפת דגל: מדי בוקר יושמעו שלוש תרועות חצוצרה, ויונפו הדגל המצרי והדגל הסורי זה בצד זה. זאת קבע בפקודת היום הראשונה שלו שר המלחמה של רע"ם, עבד אל־חכים עאמר . . . **סודאן קיבלה,** כפי שנמסר מחארטום, הצעה צרפתית לספק לה נשק, כולל מטוסי סילון, אם רצונה להילחם במצרים. פאריז אף הציעה טייסים מתנדבים. ממשלת סודאן דחתה את ההצעה.

הוצאת ספרים אחיאסף בע"מ ירושלים
(בסיוע המחלקה לחינוך מקצועי — משרד העבודה)

יצאה לאור:

המנוע והמכונית

אחזקה ותיקונים של מכוניות, משאיות וטרקטורים. תורגם לעברית בידי ח. רייצס ור. ברלינרבלאו, מספר שהוצא לאור ע"י משרד העבודה הבינלאומי בג'נבה.

הספר המוגש כזה בעברית, נמצא ראוי ביותר לתנאי הארץ מאחר והוכן ע"י מומחי משרד העבודה הבינלאומי למען ארצות אסיה ותורגם לשפות רבות.
הספר מכיל הדרכה פשוטה ומעשית ומותאם ל־500 הציורים וההדגמות שבו. דבר זה מאפשר לנוהג במכונית או במשאית לגלות תקלות ולבצע תיקונים קלים דבר המקנה לו יתרון רב לגבי ספרים אחרים העוסקים בכל רכב ממונע.
הספר מכיל 336 עמודים בפורמט גדול ובכריכה עורית אלסטית בצירוף מפת תמרורי דרכים.

המחיר 4.400 ל"י.

להשיג בהוצאה ואצל כל מוכרי הספרים בארץ

הננו מתכבדים להודיע על אפשרות הספקה מידית של

קטנועי

„וספה"

במזומן או בתשלומים כולל כל חמסים, כסא נוסף וגלגל רזרבי

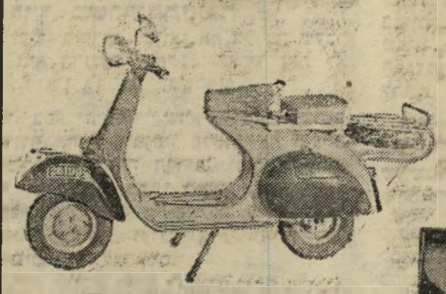

טיפונים אוטומטיים „קולרו"

„קונקורס" מתוצרת בריטניה הגיעו ומוכנים לחלוקה

המחיר במזומן **1.470** ל"י

לשיגו אצל סוכנינו המוסמכים בכל חלקי הארץ

א.ג. חברה להשקעות בע"מ

המשרד הראשי — רחוב רמב"ם 15, טלפון 3543, תל־אביב
סניף תל־אביב — רחוב השרון 10 • טלפון 5968